

Prædiken søndag d. 21. marts 2021.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Jer 31,31-34 & Salme 51,1-12 & Hebr. 5,5-10 & Joh 12,20-33.

Tema: Tro er en hjertesag

Børnekirke: Maria Bræstrup Aaskov

Præst: Thomas Risager

Når jeg bliver 18, så bestemmer jeg selv!

Jeg tror alle forældre til teenagere på et tidspunkt får den smidt i hovedet. Jeg har selvfølgelig kun hørt det fra andre, for jeg kan jo ikke stå her og udlevere mine børn.

Hvis jeg havde været i situationen, så ville jeg helt sikkert sige noget i retning af, at når man så er blevet 18 og selv har det fulde ansvar, så kan man faktisk længes tilbage til den gang, hvor der var en anden, der havde ansvaret og sagde til én, hvordan det skulle være.

Det ligger dybt i os, at der er en tryghed i, at vi ved, hvad der forventes af os.

Jeg oplever, at nye mennesker i kirken og mennesker, som for nyligt tør kalde sig kristne efterspørger klare svar på, hvad skal jeg så gøre nu.

De klare svar vil jeg gerne give, men de er bare ikke altid tilfredsstillende i længden. For jeg tror vi må lære at leve med en vis usikkerhed.

Rådende er som følger:

2 af 6

1. Fortsæt med at deltage i gudstjenester, går til nadver når det er muligt.
2. Læs i din bibel. Gerne dagligt. Følg evt. en bibellæseplan.
3. Tag på vejen eller deltag i et smågruppe fællesskab. Så du har muligheden for at tale med andre om din tvivl og din tro. Noget af det, som har lært mig mest om tro er ikke mit teologistudium, men samtalerne med andre. At høre, hvad andre tænker og tror.
4. Bed til Gud. Kan du ikke finde ord, så benyt dig af Kristuskransen, af stilhed, af Fadervor af eller brug den gamle Kristusbøn i vejtrækningsøvelser: "Herre Jesus Kristus Guds søn, forbarm dig over mig"¹

Erfaringen er at dette fungerer nogen tid, men efterhånden som det med bibellæsningen skrider frem, så bliver man mere og mere forvirret. Der er en udpræget mangel på klare svar i alle de gode historier. For i alt fald i det nye testamente står der faktisk ingen steder sådan rigtigt og direkte, hvordan du skal gøre.

Der er ikke sådan på Jordan Petersonsk vis 12 simple regler for livet.

Jeg kan kun komme i tanke om et sted, hvor Jesus er sådan ret konkret omkring hvordan man skal gøre. Men det er ikke lige frem klare regler, han kaster ud.

Det er da han står ansigt til ansigt med et meget frustreret menneske, som vil vide præcis hvad han skal gøre for at arve evigt liv. Her siger Jesus til ham, at han

¹ <https://www.kristendom.dk/2014-07-07/jesusbønnen-er-en-økumenisk-bønder-stammer-fra-den-ortodokse-kirke-0>

skal elske Gud med hele sit sind, hele sin styrke, hele sit hjerte og hele sin sjæl. Dernæst kommer at han skal elske sin næste som sig selv.²

Umiddelbart lyder det som en god plan. Men hvordan gør man det?

Jeg må kunne læse mig til, eller google mig til hvordan jeg gør?

Men det er faktisk ikke længere helt så simpelt, og så alligevel er der meget simpelt, men det kommer jeg tilbage til.

Jeg tror, vi vil have godt af at kigge bagud i historien her. Der sker nemlig et radikalt skifte i overgangen fra jødedom til kristendom. Et skifte der betyder noget for hele vores opfattelse af Gud.

Faktisk begynder det allerede i runde tal 600 år før Jesus fødes.

Det er også vigtigt at forstå, at den tro vi bærer i vore hjerter er kommet ud af jødedom. Den er ikke opstået ud af det blå.

Det er lige præcis noget af det, der er årsagen til mange af de sammenstød, Jesus har med farisæerne, som vi kan læse om i Det Nye Testaments evangelier. For jøderne kommer troen af at overholde Loven - Det Gamle Testaments regler. Men tilbage i tiden....

600 år før Jesus bliver født er det jødiske folk i krise. Præster og politiske ledere er bortført til Babylon. Det

² Mark 12, 26-34, Matt 22,34-40 , Luk10,25-28:

betød, at templet i Jerusalem stod tomt. Der var ingen til at holde gudstjenester eller ofre til Gud.

Der var heller ingen læsning af loven, eller undervisning i, hvordan lovens skulle bruges.

Når de centrale ritualer i templet var ude af funktion var man rådvilde og i krise. Man kunne ikke læse loven, man vidst ikke hvad man skulle gøre.

Det var faktisk i Babylon at man fandt på at lave gudstjenester, hvis arv vi stadig trækker på den dag i dag. For der opstod hele ideen om små synagoger, hvor man kunne samles til gudstjeneste, nu hvor det centrale tempels offerkult ikke kunne opretholdes.

I Jeremias Bog finder man trøsteafsnittene, hvor Jeremias taler ind i den forfærdelige situation, hvor folket er uden lovens forkyndelse.

Der er til menesker, som er vant til at man kan finde ud af, hvordan man skal leve ved at se i loven og efterleve den, at Jeremias taler om, at der skal komme en ny pagt. En pagt, som skal afløse den pagt Gud har ingået med Abraham, og med Moses der ledte dem ind i Israel, som er grundlaget for jødedommen.

I den nye pagt skal Guds lov lægges i menneskers indre og skrives i menneskers hjerter.³ Sådan siger Jeremias.

Jeremias taler altså om, at vi mennesker instinktivt, vil kunne have en fornemmelse af, hvad der kan være Guds lov, hvad der kan være Guds vilje.

³ Jer 31,31,33

5 af 6

Umiddelbart kan jeg godt forstå, hvis du så tænker, at det er lidt stort og måske lidt fjernt fra den hverdag du lever.

Men jeg tror faktisk at Gud taler til vores hjerte, og at det er en helt dagligdags ting, som er lige så selvfølgelig som at trække vejret.

Faktisk tror jeg, at det er noget vi alle kender. Har du ikke prøvet at have gang i et eller andet, hvor den kører i baghovedet på os, at dette ikke er helt fint?

Så skiftet, Jeremias taler om er sket.

Gud taler til hver enkelt af os.

Det skal ikke kun formidles af kirken eller af præster og lovkyndige. Nu er der direkte ansigt til ansigt relation med Gud.

Det er lige dér, hvor kristendommen går fra at være en bogens religion til at være en tro, vi bærer i hjertet.

En af udfordringerne med det, er at det nu er hver enkelt som bærer troen i sit hjerte. Dermed er det ikke blevet mere enkelt at sige, at sådan her er det med tro på Jesus. For det har pludselig mange udtryk.

Og ja, vi bestemmer jo selv, hvordan vi tolker, hvad som sker vi vore hjerter. Det kan andre ikke bedømme. Tro er en hjertesag.

Ikke desto mindre kan man træne sit hjerte, sin sjæl, sin forstand og sit sind op, således at man hører Guds tiltale

6 af 6

i livet. For Gud taler ikke kun til os, når vi er galt på den, men også når vi er rigtigt på den.

Så de gode råd jeg gav i begyndelsen er stadig gode råd, selvom Gud taler til vore hjerter.

Gudstjeneste, Bibel, smågruppe, bøn er alle redskaber til at hjælpe os til at se, hvad Gud faktisk skriver i vores hjerter.

Det er min bøn, at vi må erfare troen som en hjertesag. For det er så smukt, og kernen af det hele fejrer vi i påsken, hvor vi igen hører om Jesus, som gav sig selv på et kors. Det er hjertesprog.

Mette synger: Skriv dig Jesus på mit hjerte.

Amen